

Onsdag den 12.03.2008 – Ninh Binh og Hanoi.

Så går turen så småt mod Hanoi, der er det sidste stop i Vietnam. Men først skal vi lige til et par steder i omegnen af Ninh Binh.

Mens vi står uden for vort hotel og venter på vor chauffør og guide, kommer pludselig vore australske "venner" fra Mai Chau gående. De skal ind og spise morgenmad på vort hotel, da de har hørt, at det er det bedste sted i byen. Det må godt nok stå slemt til så. De har været med offentlige busser via Hanoi og er nu på vej sydpå.

Da vor guide og chauffør kommer, sætter vi kursen direkte mod Hoa Lu, der var det sted, hvor det vietnamesiske kongerige havde hovedstad de første par hundrede år efter kineserne var blevet fordrevet i år 939. Stedet er en dal omgivet af bjerge og floder, og det har derfor været lettere at forsvare mod kineserne, der ønskede landet tilbage. Stedet er udmærket, når man har en guide med til at fortælle historien om kongen, der fordrev kineserne, hans sønner der slog hinanden ihjel for at få magten, og den general der blev den næste konge, da han havde et meget tæt forhold til enke-dronningen.

Efter at have vandret rundt i kongebyen skal guiden og Bendt en tur op på den nærmeste klippetop, hvor den første konge er begravet. Ikke så meget for at se graven men mere for at se udsigten. Undervejs må guiden dog have lidt pusterum, da han havde en lidt hård aften i Ninh Binh med lidt for meget risvin.

Herefter går turen til Tam Cocs, hvor vi skal ud at sejle i en båd med to rorere mellem de høje kalkstensklipper, lidt som dagen før. Det er en utrolig smuk tur, der blandt andet går gennem 3 grotter. Det mest imponerende er, når roerne skal slappe af i armene og roer med benene. Nogle sidder og SMS'er samtidig.

Ved vendepunktet 3 km ude er der en "kiosk-båd", hvor vi køber nogle kiks. Damen i båden fortæller os, at vore roere er meget trætte og godt kan bruge noget at drikke, og hun har allerede fundet to dåser frem samt en pakke kager. Vi griner lidt af det og køber selvfølgelig lidt forfriskninger til dem.

På vejen tilbage stopper den ene roer pludselig med at ro, og hun begynder at finde duge, broderede billeder osv. frem, som vi kan købe meget billigt. Vi virker lidt for interesseret i den ene dug, men vi tror, at situationen er reddet ved at sige, at den skal være rund. Det har hun selvfølgelig også, så vi må sige til hende, at den er alt for lille.

Efter at have købt to mindre broderier, som Susan godt kan bruge i et par puder, sejler vi lige pludselig ind til bredden, hvor manden hopper af, tager en cykel og kører væk. Efter næsten at være nået tilbage, lægger vi til land igen, og manden kommer tilbage i båden med en større dug. Nu er gode råd dyre, men vi finder ud af, at den er 1,8 meter i diameter og meddeler dem, at den skal være 2,4 meter ☺

Vel i land finder vi vor guide og drikker en enkelt øl, før turen går mod Hanoi.

I Hanoi finder chaufføren hurtigt Majestic Salute Hotel, der ligger i den gamle bydel ikke langt fra Hoan Kiem-søen.

Efter at taget afsked med chaufføren følger guiden os ind til indcheckning. Efter at have konstateret, at alt er i orden, tager vi afsked med ham og checker, at vi har hans mobilnummer og e-mail adresse. Vi skal give ham besked, om han skal tage os med til Halong Bugten en af dagene i Hanoi, lige som vi skal ringe til ham, hvis vi har spørgsmål i Hanoi (han har krydset "must see" tingene af i vores bog). Sidst men ikke mindst, har vi lovet at maile et par af de billeder, som vi har taget, til ham.

Efter at have smidt bagagen på værelset går vi lidt rundt i den gamle bydel af Hanoi. Vi går ned til Cao Long Bien broen, der går over Den Røde Flod. Broen, der er fra 1902 og 1.700 meter lang, er i dag en jernbane-, motorcykel- og fodgængerbro, der går over to løb af floden med et bredt areal i midten, hvor der er landbrug. Der er meget lidt vand i floden. Midt på broen går vi ned ad en trappe til landbrugsarealet og op på den anden side og tilbage. Bønder er ikke voldsomt begejstret for fortovet, der består af én flise (tykkelse ca. 3 cm) og ligger af på et 10 cm profil i begge sider. Forhåbentlig er fliserne armeret.

Tilbage på sikker grund osrer vi lidt videre i det område af den gamle by, der ligger omkring vort hotel. Gaderne har navne efter de erhverv, der tidligere holdt til (har vi læst).

Den dag i dag ligger forretninger "klumpet sammen", så man pludselig stort set kun har legetøjsbutikker og umiddelbart efter næsten kun butikker, der sælger silke, papir eller festartikler.

Folk i Hanoi er væsentlig mere vestligt orienteret (moderne) end i det resterende Vietnam inklusive Ho Chi Minh City. Dette fremgår blandt andet af deres tøj, lige som der er betydeligt flere, der taler engelsk. De er heller ikke nær så emsige med at hive én ind i deres butikker.

Da vi kunne se, at priserne for vaskning af tøj svarede til vor dårlige oplevelse ved hotellet i Hoi An (dyrt og ikke særlig godt), så opsøgte vi et vaskeri ude på gaden. Det lukkede godt nok kl. 19, men selv om klokken var over 20 var manden mere end villig til at vente på, at vi fik hentet vort tøj. Prisen var ca. kr. 7,- pr. kilo eller en sjettedel af hotellet. Tøjet kunne vi hente dagen efter kl. 16.